

Valenciano: Bible for Mark

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

- Share — copy and redistribute the material in any medium or format.
- Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

- Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>." Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.
- ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.
- No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Mark

Chapter 1

¹Aquest és el començament de l'evangeli de Jesucrist, el Fill de Déu. ²Com està escrit en Isaïes el profeta: "Mireu, jo estic enviant el meu missatger davant de tu, el que et prepara el teu camí. ³La veu del que crida al desert: "prepareu el camí del Senyor, feu el seus camins rectes." ⁴Joan va vindre, batejant al desert i predicant un bateig d'arrepentiment per al perdó de pecats. ⁵Tota la nació de Judea i tota la gent de Jerusalem eixia cap a ell. Ells eren batejats per ell al riu Jordà, quan confesaven el seus pecats. ⁶Joan anava vestit amb un abric de pèl de camell, un cinturó de cuir a la seua cintura i menjava grills i mel silvestre. ⁷Ell predicava i deia: "Algú ve després de mi, qui és més poderós que jo, i jo no sóc digne ni tan sols de despassar els cordons de les Seues sandàlies. ⁸Jo vos vaig batejar amb aigua, però Ell vos batejarà amb l'Esperit Sant". ⁹Va passar en eixos dies que Jesús va vindre de Natzaret a Galilea, i Ell fou batejat per Joan al riu Jordà. ¹⁰Quan va eixir Jesús de les aigües, Ell va vore el cel obrir-se i l'Esperit baixà damunt d'Ell com una paloma. ¹¹I una veu eixia del cel: "Tu eres el meu Fill volgut. Jo estic molt satisfet amb tu." ¹²Aleshores l'Esperit el va llançar al desert. ¹³Ell va estar al desert quaranta dies, sent tentat per Satanàs. Ell estava amb els animals salvatges i els àngels els servien. ¹⁴Després que Joan va ser arrestat, Jesús va vindre a Galilea proclamant l'evangeli, ¹⁵i dient: "El temps s'ha complit i el regne de Déu està prop. Arrepentiu-vos i cregueu en l'evangeli." ¹⁶I al passar junt al mar de Galilea, Ell va vore a Simó i a Andreu, el germà de Simó, llançant la xarxa a la mar, perquè ells eren pescadors. ¹⁷Jesús els va dir: "Vingueu i seguïu-me i Jo vos faré pescadors d'homes." ¹⁸De seguida ells deixaren les xarxes i anaren darrere d'Ell. ¹⁹Mentre Jesús caminava un poc més llarg, Ell va vore a Jaume, fill de Zebedeu, i a Joan, el seu germà; ells estaven al bot reparant les xarxes. ²⁰Ell immediatament els va cridar; ells deixaren a son pare Zebedeu al bot amb els treballadors i el seguiren. ²¹Anaren a Cafarnaüm el Dissabte i Jesús va entrar a la sinagoga per ensenyar. ²²Ells estaven sorpresos de la seua ensenyança, perquè Ell els ensenyava com qui te autoritat i no com els que ensenyaven la llei jueva. ²³Justet allí estava a la sinagoga un home que tenia un esperit immund, i cridava: ²⁴"Què hem de fer amb tu, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Jo sé qui eres. Tu eres el Sant de Déu!" ²⁵Jesús va reprendre al dimoni i li va dir: "Calla't i ix d'ell!" ²⁶I l'esperit maligne el va tirar a terra, i va eixir d'ell cridant en veu alta. ²⁷Tota la gent estava meravellada, així que ells es preguntaven els uns als altres: "Què és açò? Una nova ensenyança amb autoritat! Ell mana fins i tot als esperits malignes i aquestos l'obdeixen." ²⁸Immediatament les notícies sobre Ell van arribar a tots els llocs, a tota la regió de Galilea. ²⁹I després que ells isqueren de la sinagoga, van anar a casa de Simó i Andreu, amb Jaume i Joan. ³⁰La sogra de Simó estava llitada malalta amb febra i immediatament li van parlar a Jesús d'ella. ³¹Així que Ell va vindre, la agafà de la mà i la va alçar; la febra se'n va anar i de seguida començà a servir-los. ³²Eixa nit, després que es va pondre el sol, ells li portaren a tots els que estaven malalts o posseïts per dimonis. ³³La ciutat al complet es va juntar a la porta. ³⁴Ell sanà a molts que estaven malalts de diverses malalties i va tirar fora molts dimonis, però Ell no deixava als dimonis parlar perquè el coneixien. ³⁵Jesús se va alçar ben matí, mentre encara fosquejava; va eixir i se'n va anar a un lloc solitari i allí va pregar. ³⁶Simó i els que estaven amb ell, el buscaven. ³⁷El trobaren i li digueren: "Tots estan buscant-te." ³⁸Ell va dir: "Anem-nos a altre lloc, cap als pobles veïns, per a que Jo pugua predicar allí també. Per això vaig vindre ací." ³⁹Jesús va anar per tota Galilea, predicà en les sinagoges i expulsava dimonis. ⁴⁰Un leprós va vindre a Ell; i li va demanar mentre s'agenollava: "Si estàs disposat, Tú em pots netejar." ⁴¹Mogut a compassió, Jesús va estendre la seua mà i el va tocar, dient-li: "Jo estic disposat. Queda't net." ⁴²Immediatament la lepra el va deixar i quedà net. ⁴³Jesús el va advertir estrictament i li va manar que se'n anara immediatament, ⁴⁴i li digué: "Assegura't de no dir res a ningú, però ves i mostra't al sacerdot i ofereix per la teua neteja les coses que Moisès va ordenar, com a testimoni per a ells." ⁴⁵Però ell va eixir fora i començà a dir-los a tots, tant que Jesús no podia anar lliurement a cap poble. Així que Ell va haver de quedar-se fora de les ciutats i la gent venia a Ell des de tots els llocs.

Chapter 2

¹Quan després d'uns dies va tornar a Cafarnaüm, la gent va escoltar que Ell estava a casa. ²Així que, molts es reuniren, tants que no hi havia espai ni tan sols junt a la porta. I Jesús els anunciava la Paraula. ³Aleshores, quatre homes vingueren a Ell carregant a un paralític. ⁴Com no pogueren arribar prop d'Ell a causa de la multitud, pujaren al sostre de la casa i feren un gran forat dalt d'on estava Jesús, per tal de baixar la llitera on el paralític descansava. ⁵Veient la seua fe, Jesús li va dir al paralític: "Fill, els teus pecats et són perdonats". ⁶Però hi havia algunes dels escribes que estaven allí sentats que, al seu cor, pensaven: ⁷"Com pot aquest home parlar així? Blasfema! Qui pot perdonar pecats sinó només Déu?" ⁸De seguida, Jesús va saber al seu esperit el que estaven pensant dins d'ells. I els va dir: "Per què esteu pensant així als vostres cors? ⁹Què és més fàcil, dir al paralític: "els teus pecats et són perdonats, o dir: alça't, pren la teu llitera, i camina?" ¹⁰Doncs per a que vosaltres sapiau que el Fill de l'Home té autoritat en la Terra per a perdonar pecats", digué al paralític: ¹¹"A tu et dic: alça't, agafa la teua llitera, i ves-te'n a casa." ¹²I el paralític, davant de tots, es va alçar, i a l'instant agafà la seua llitera i se'n va anar. Tots estaven sorpresos, i donaven glòria a Déu dient: "Mai no havíem vist res semblant." ¹³Jesús eixí de nou cap a la vora del llac i tota la multitud li s'apropava i Ell els ensenyava. ¹⁴I al passar va vore a Leví, fill d'Alfeu, assegut on es recaptaven els impostos i li va dir: "Segueix-me". I Ell es va alçar i el va seguir. ¹⁵Mes tard, Jesús estava menjant a casa de Leví i molts recaptadors d'impostos i gent pecadora estaven menjant amb Ell i els seus deixebles. ¹⁶Quan escribes dels fariseus, van vore que Jesús estava menjant amb gent pecadora i amb recaptadors d'impostos, van dir als seus deixebles: "Per què menja amb els recaptadors d'impostos i gent pecadora?" ¹⁷Quan Jesús ho va escoltar, els va dir: "Les persones sanes no necessiten metge, tan sols els malalts el necessiten. Jo no he vingut a cridar a justos, sinó a pecadors." ¹⁸Els deixebles de Joan baptista i els fariseus estaven dejunant, i alguns d'ells s'aproparen a Jesús i li digueren: "Per què els deixebles de Joan i els dels fariseus dejunen, però els teus no ho fan?" ¹⁹Jesús els va dir: "Poden els convidats a una boda dejunar mentre el nuvi està encara amb ells? Mentres tinguen al nuvi amb ells, no poden dejunar." ²⁰Però vindrà el dia en que el nuvi els serà llevat. Aleshores, en eixos dies, sí dejunaran. ²¹Cap persona cus una peça de tela nova en una vestimenta vella. Si ho fera, el pedaça nou estirarà el vell, i es farà un esgarro pitjor. ²²I ningú aboca vi nou en odres vells. Si ho fa, el vi nou rebentarà l'odre, i tant el vi com l'odre s'arruïnaran. Per tant, cal abocar el vi nou en odres nous. ²³En el dia del sàbat, Jesús travesava per uns camps sembrats, i els seus deixebles començaren a recollir espigues. ²⁴I els fariseus li van dir: "Mira, per què estan fent en sàbat el que és il·lícit?" ²⁵I els va dir: "Mai no heu llegit el que va fer David quan tingué fam ell i els que estaven amb ell?" ²⁶Cóm va entrar a la casa de Déu quan Abiatar era el Gran Sacerdot, i va menjar el pa de la presència, que no és lícit menjar excepte els sacerdots, i va donar una part als que estaven amb ell?" ²⁷I afegi: "El sàbat es va establir per a l'home i no l'home per al sàbat." ²⁸Així que el Fill de l'Home és Senyor també del sàbat.

Chapter 3

¹De nou Ell entrà en la sinagoga i un home que tenia la mà seca estava allí. ²Alguns l'espiaven a vore si Jesús el curava seguint dissabte i així poder acusar-lo. ³Jesús li digué a l'home de la mà seca: "Alçat i vine ací al mig de tots". ⁴Aleshores, li va dir a la gent: "Que està permès fer en dissabte: fer bé o fer mal, salvar una vida o matar?" Pero la gent estava callada. ⁵Jesús mirà al voltant d'ells enfadat i trist davant la duresa dels seus cors, i li digué a l'home: "Estira la teua mà". Ell l'estirà i Jesús sanà la seua mà. ⁶Els fariseus eixiren d'allí i immediatament començaren a conspirar amb els herodians contra Ell per a matar-lo. ⁷Aleshores Jesús es retirà amb els seus deixebles a la mar. I una gran multitud de gent el seguiren des de Galilea i Judea, ⁸de Jerusalem, Idumea i més enllà del Jordà i al voltant de Tir i Sidó. La gran multitud escoltava tot el que Ell estava fent i per això acudiren a Ell. ⁹I Ell demanà als seus deixebles que tingueren a punt una barqueta per a que la gent no l'aplastara. ¹⁰Com Ell havia curat a molts, tots els que tenien malalties se li tiraven damunt per a tocar-lo. ¹¹Cada vegada que els espírits malignes el veien, caien davant d'Ell, cridaven i deien: "Tú eres el fill de Déu". ¹²Però Ell lis ordenà amb firmeça no donar-lo a conèixer. ¹³Després Jesús pujà a la muntanya i cridà a aquells que volia que estigueren amb Ell i ells anaren amb Jesús. ¹⁴En designà a dotze i els anomenà apòstols, per a que estigueren amb Ell i per a enviar-los a predicar ¹⁵i amb poder per a fer fora els dimonis. ¹⁶Els dotze apòstols són: Simó a qui li canvià el nom per Pere; ¹⁷Jaume, fill de Zebedeu, i Joan el germà de Jaume, a qui els donà el nom de Boanerges, que vol dir "fills del tro", ¹⁸Andreu, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, Tadeu, Simó el Zelós ¹⁹i Judes Iscariot, que després traicionaria a Jesús. ²⁰Després Jesús se'n va anà a casa i la multitud es tornà a reunir allí, tants havien que ni podien menjar pa. ²¹Quan la seua família ho va sentir, eixiren a fer-se càrrec d'Ell i digueren: "Està fora de sí". ²²Els mestres de la Llei, que baixaven de Jerusalem deien: "Està poseït per Belzebú i per ell és que expulsa als dimonis". ²³Així, Jesús els cridà i lis digué en paràboles: Com pot Satanàs expulsar a Satanàs? ²⁴Si un regne està dividit contra ell mateixa, eixe regne no durarà. ²⁵Si en una casa estan dividits uns contra altres, eixa família no aguantarà unida. ²⁶Igualment, si Satanàs s'alça contra ell mateix i està dividit, ell no és capaç de perdurar, sino que ha arribat al final. ²⁷Ningú podrà entrar en la casa d'un home fort i furtar-li les seues coses sense lligar-lo primer a ell, tant sols així podrà furtar-li la casa. ²⁸De veritat vos dic que tots els pecats dels homes seran perdonats, fins i tot les blasfèmies que digueu, ²⁹però qui blasfeme contra l'Espírit Sant mai tindrà perdó, és culpable de pecat etern. ³⁰Jesús va dir açò per als que estaven diguent-li que Ell tenia un espírit maligne. ³¹Després arribaren sa mare i els seus germans i estiguent fora, enviaren a algú dins a buscar-lo. ³²I un gran grup es sentà al voltant de Jesús i li digueren: "Ta mare i els teus germans estan fora buscant-te". ³³Ell els contestà: Qui són ma mare i els meus germans? ³⁴Mirà al voltant a tots els que estaven sentats en el cercle al seu voltant i digué: "Mireu ací! Estos són ma mare i els meus germans!" ³⁵Qualsevol que fa la voluntat de Déu, eixa persona és el meu germà, la meua germana i ma mare.

Chapter 4

¹De nou Ell començà a ensenyar al costat del llac. Una gran multitud es va reunir al voltant d'Ell, aleshores pujà a una barca al mar, y es va sentar. Tota la gent estava a la vora del mar. ²Ell lis ensenyava moltes coses en paràboles, i lis digué com part de la seua doctrina.³ Escolteu, el sembrador anà a sembrar. ⁴Mentre sembrava, algunes llavors van caure al camí, i arribaren els pardals i se les menjaren. ⁵Unes altres llavors caigueren entre les pedres, on no hi havia molta terra. Éstes brotaren enseguida, perquè la terra no era profunda.⁶ Però quan el sol va eixir, es van cremar perquè no tenien arrel, i es secaren. ⁷Altres llavors caigueren entre plantes d'espines. Els espins van créixer i les van ofegar, de manera que la llavor no va produir gra. ⁸Però altres llavors caigueren en bona terra y al créixer donaren una bona collita; unes espigues donaren trenta grans per semilla, algunes a seixanta i altres cent. ⁹Ell digué: "El que tinga oïts per a escoltar, escolte." ¹⁰Quan Jesús estava soles, els que estaven prop d'Ell amb els dotze, li van preguntar per les paràboles. ¹¹Ell els digué: "A vosaltres vos es donat el conèixer el misteri del regne de Déu. Però als de fora tot se'ls diu en paràboles, ¹²per a que quan ells miren, encara que miren, no vegem, i per més que senten, si ells escolten, no entenguen, ja que ells se covertirien i Déu els perdonaria." ¹³I els va dir: "No enteneu esta paràbola? Aleshores, com entendreu la resta de paràboles?" ¹⁴El sembrador és el que sembra la paraula. ¹⁵Alguns són com la llavor que caigué en el camí; senten el missatge, però després que l'escolten, arriba Satanàs i s'emporta la paraula que es va sembrar als seus cors. ¹⁶Alguns són com la llavor que caigué entre les pedres, que al escoltar la paraula, al moment la reben amb alegria. ¹⁷Però, com que no tenen arrels en ells mateixos, duren poc, i quan es presenta una dificultat o persecució per causa de la paraula, prompte abandonen la fe. ¹⁸Altres són els sembrats entre les plantes d'espins; estos escolten la paraula, ¹⁹però els afanys de la vida, l'engany de les riqueses, i els altres desitjos, entren i ofeguen la paraula, i la deixen estèril. ²⁰Però hi ha altres que escolten la paraula, l'accepten i donen fruit, uns produeixen al trenta, uns altres al seixanta i uns altres el cent per u. ²¹També els va dir: "És que algú porta una llum per posar-la baix d'una mesura o baix el llit? No és per a posar-la sobre el candelero?" ²²Perquè no hi ha res amagat que no s'haja de descobrir, ni res en secret que no s'haja de conèixer. ²³Si algú té oïts per escoltar, que escolte." ²⁴Els va dir també: "Tingueu en compte el que escolteu, perquè amb la mesura amb què mesureu sereu mesurats, i encara vos afegiran. ²⁵Perquè al qui té, li donaran més, i al qui no té, fins i tot allò que té se li llevarà." ^{26,28}I deia: "El regne de Déu és com aquell home que sembrà la seua llavor a la terra. ²⁷Tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor brota i creix, sense que ell sàpiga com. La terra produeix per si mateixa, primer la fulla, després l'espiga, i després el gra dins les espigues. ²⁹I quan el gra està madur, es recollix, perquè ha arribat el temps de la sega." ³⁰També deia: "A què compararem el regne de Déu, o amb quina paràbola la compararem?" ³¹És com quan es sembra un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra; ³²però una vegada sembrada, creix i es fa més gran que totes les hortalisses, i trau rames tant grosses que els ocells poden fer niu a la seua ombra. ³³Amb moltes paràboles els ensenyava el missatge, segons ells podien arribar a entendre. ³⁴I no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als seus deixebles. ³⁵Aquell dia, arribada la vesprada, els digué: "Passem a l'altra banda del llac." ³⁶Deixant tota la gent, s'emportaren a Jesús en la mateixa barca on es trobaven; també hi havia prop d'Ell altres barques. ³⁷Aleshores va començar un gran temporal de vent, i les onades envestien la barca, fins al punt que ja s'omplia d'aigua. ³⁸Jesús era a popa, dormint amb el cap sobre un coixí. Ells el despertaren i li digueren: "Mestre, que no t'importa que ens afonem?" ³⁹Ell es despertà, va increpar el vent i digué a la mar: "Silenci! Calma't! I el vent va parar i es va fer una gran calma. ⁴⁰Jesús els digué: Per què teniu tanta por? Encara no teniu fe?" ⁴¹Però ells estaven molt asustats i entre ells comentaven: "Qui deu ser aquest que fins i tot els vents i la mar l'obeeixen?"

Chapter 5

¹Vingueren a l'altra banda del llac, a la regió dels Gerasencs. ²Immediatament quan Jesús va baixar de la barca, un home amb un esperit immund vingué a Ell des de les tombes. ³L'home vivia a les tombes. Ningú podia retindre-lo, ni tan sols amb cadenes. ⁴Havia estat nugat moltes voltes amb cadenes. Ell trencava les cadenes, i els grillons eren destrossats. Ningú tenia prou força per dominar-lo. ⁵Cada nit i dia a les tombes i les muntanyes, cridava i es tallava ell mateix amb pedres afilades. ⁶Quan va vore a Jesús a la distància, va correr cap a Ell i s'agenollà davant d'Ell. ⁷Va cridar a viva veu: "Què he de fer amb tu, Jesús, Fill del Déu? Et pregue per Déu mateix, no em turmentes." ⁸Perquè Jesús li estava diguent: "Ix d'aquest home, esperit immund." ⁹Jesús li va preguntar: "Quin es el teu nom?" Ell li digué: El meu nom és Legió, perquè som molts." ¹⁰Els esperits li pregaren una i altra volta que no els enviara fora de la regió. ¹¹Un grup de porcs estava allí alimentant-se a un tossal, ¹²i Li pregaren, diguent: "Envians dins dels porcs; deixans entrar a ells." ¹³Ell els va permetre, els esperits immunds eixiren i entraren als porcs, i aquestos corregeren tossal avall cap a la mar, i com uns dos mil porcs s'ofegaren a la mar. ¹⁴I els qui alimentaven als porcs fugiren i contaren el que havia passat a la ciutat i al camp. Llavors moltes persones eixiren a vore el que havia ocorregut. ¹⁵Vingueren a Jesús, i quan van vore l'home que havia estat posseït per dimonis -qui tenia una Legió- segut, vestit i assenyat, tingueren por. ¹⁶Els qui veren el que havia ocorregut a l'home que fou posseït per dimonis, van contar als altres el que li havia passat i també parlaren al voltant dels porcs. ¹⁷Els van començar a pregar-li a Jesús que se n'anara de la seua regió. ¹⁸I quan Ell pujava a la barca, l'home que havia estat posseït vingué a Jesús. L'home li pregava que el permetera anar amb Ell. ¹⁹Jesús no li va permetre, però li digué: "Ves a ta casa i a la teua gent, i digues el que el Senyor ha fet per tu, i la misericòrdia que t'ha donat." ²⁰Així que l'home se'n va anar i va proclamar les grans coses que Jesús havia fet per ell a Decàpolis. I tots es meravellaven. ²¹Quan Jesús va creuar altra vegada al barco cap a l'altre costat, una gran multitud el va rodejar, i Ell estava en peu al costat de la mar. ²²Un dels líders de la sinagoga, anomenat Jaire, vingué i quan va vore Jesús, caigué al Seus peus. ²³Li va rogar una i altra volta, dient: "La meua filla xicoteta està prop de la mort. Et pregue, vingues i imposes les Teues mans en ella per a que sane i visca." ²⁴Així que Jesús va anar amb ell i una gran multitud el va seguir, i l'arreprenaven al Seu voltant. ²⁵Hi havia allí una dona que patia un fluxe de sang des de feia dotze anys. ²⁶Ella havia patit molt pel tractament de molts metges i gastat tots els diners que tenia, però en lloc de millorar només empitjorava. ²⁷Ella havia escoltat notícies de Jesús. Així que va anar darrere d'Ell quan estava caminant al mig de la multitud, i tocà la Seua roba. ²⁸Ella s'havia dit: "Si només toque les Seues robes, seré sanada." ²⁹Quan el va tocar, el sagnat va parar, i va sentir que el seu cos quedà sanat de la seua aflicció. ³⁰Immediatament Jesús va saber en Ell mateix que poder havia eixit d'Ell, i girant-se al mig de la multitud va preguntar: "Qui ha tocat la Meua roba?" ³¹Els seus discípuls li digueren: "Veus aquesta multitud arrepretada al Teu voltant i dius: "Qui m'ha tocat?"" ³²Però Jesús mirava al seu voltant per vore qui ho havia fet. ³³La dona sabent el que li havia passat, tingué por i tremolà. Vingué i caigué davant de Jesús i Li digué tota la veritat. ³⁴Ell li va dir: "Filla, la teua fe t'ha sanat. Ves en pau i sanada de la teua malaltia." ³⁵Mentre Ell parlava, vingueren persones des de la casa del líder de la sinagoga, dient: "La teua filla és morta. Per què molestar més al Mestre?" ³⁶Però quan Jesús va escoltar el que deien, li digué al líder de la sinagoga: "No tingues por. Només creu." ³⁷I no li va permetre a ningú acompanyar-los, excepte Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. ³⁸Vingueren a la casa del líder de la sinagoga. Jesús va vore a moltes persones afligides, plorant i gemegant. ³⁹Quan va entrar a la casa, els va dir: "Per què esteu afligits i ploreu? La xiqueta no és morta, només dorm". ⁴⁰Els es van riure d'Ell. Però Jesús els va traure a tots i agafant al pare i la mare de la xiqueta i als que estaven amb Ell, anaren al quarto on estava la xiqueta. ⁴¹Va agafar la mà de la xiqueta, i li va dir: "Talita cumi", que significa: "Xiqueta xicoteta, jo te dic, alçat." ⁴²Immediatament la xiqueta s'alçà i va caminar (tenia dotze anys d'edat). Ells estaven estupefactes i sorpresos. ⁴³Jesús els manà estrictament que ningú havia de saber-ho. I els va dir que li donaren a ella alguna cosa per menjar.

Chapter 6

¹Quan Jesús va eixir de Capernaum, va tornar al seu poble, Nazaret, i els seus deixebles el van seguir. ²Quan va arribar el dissabte, va ensenyar a la sinagoga. Molts l'escoltaven i es meravellaven. Comentaven: "D'on treu estos ensenyaments? Què és esta saviesa que li ha sigut donada? Què són estos miracles que Ell fa amb les seues mans?" ³No és aquest el fuster, fill de Maria i germà de Jacob (Jaume), Josep, Judes i Simó? No estan les seues germanes ací amb nosaltres?" I es van sentir ofesos amb Jesús. ⁴Jesús els va dir: "Enlloc es menysprea un profeta, sinó en el seu poble, entre els seus i en la seua pròpia casa". ⁵No va ser capaç de fer cap obra poderosa allí, excepte posar les seues mans en alguns malalts i els va sanar. ⁶La seua incredulitat el va sorprendre, però amb tot, va recórrer els pobles ensenyant. ⁷Un dia, Jesús va cridar als dotze i va començar a enviar-los de dos en dos per a que anessin a predicar. ⁸Els va donar autoritat sobre els esperits immunds, i els va instruir al fet que no prenguessen res per al seu viatge, sols un bastó. No havien de portar ni pa, ni una bossa, ni gens de diners, ⁹però sí calçar sandàlies i no vestir dos túniques. ¹⁰També els va dir: "Després d'entrar al poble, si algú els convida a quedar-se a la seua casa, accepten la invitació. Mengen i dormen en eixa mateixa casa fins que abandonen eixe poble. ¹¹I si en algun poble no els reben o escolten, isquen d'eixe lloc, i sacsegen-se la pols davall dels seus peus. En fer això atestaran que ells no et van rebre." ¹²Ells van eixir i van visitar diversos pobles, proclamant que les persones havien de penedir-se dels seus pecats i tornar a Déu. ¹³També van expulsar molts dimonis, i van sanar molts malalts ungint-los amb oli. ¹⁴El rei Herodes va escoltar això, perquè el nom de Jesús s'havia fet molt conegut. Algunes persones deien: "Joan el Baptista s'ha alçat de la mort i per això, estos poders miraculosos estan obrant en ell". ¹⁵Altres deien: "Ell és Elies". I encara uns altres van dir: "És un profeta diferent, semblant profetes de temps antics". ¹⁶Però quan Herodes va escoltar això va dir: "Joan, a qui jo vaig decapitar, ha ressucitat". ¹⁷Doncs Herodes mateix va enviar a arrestar a Joan, per causa d'Herodies (l'esposa del seu germà Felip), perquè Herodes s'havia casat amb ella. ¹⁸Joan li retreia a Herodes que s'haguera casat amb ella, perquè no era lícit davant de Déu que estiguera amb l'esposa del seu germà, que encara estava viu. ¹⁹Herodies es va posar en contra de Joan i volia matar-lo, però ella no podia ²⁰perquè Herodes temia a Joan, perquè sabia que era un home just i sant, i el protegia. Herodes estava pertorbat pel missatge de Joan, i no sabia què fer amb ell, però li agradava escoltar-lo. ²¹Però Herodies va trobar l'oportunitat de venjar-se durant el banquet d'aniversari d'Herodes. Este havia convidat als governants, militars i homes més importants de Galilea. ²²Mentres menjaven, la filla d'Herodies va entrar a l'habitació i va ballar per al rei i els seus convidats. Va complaure tant a Herodes i als seus convidats, que este li va dir: "Demana'm qualsevol cosa que vulgues i jo te la donaré". ²³Ell li va jurar dient: "El que siga que em demanes, jo et donaré, fins a la meitat del meu regne". ²⁴Ella va eixir i li va dir a la seua mare: "Què he de demanar-li?" Ella va dir: "El cap de Joan el Baptista". ²⁵Immediatament ella va entrar precipitadament cap al rei i li va demanar: "Jo vull que em dones d'una vegada, sobre un plat, el cap de Joan el Baptista". ²⁶El rei es va posar molt trist, perquè sabia que Joan era un home virtuós. Però com els seus convidats havien escoltat la seva promesa, no va poder rebutjar la seua petició. ²⁷Así que el rei va ordenar a un soldat de la seua guàrdia que li portara el cap de Joan. El guàrdia va eixir i el va decapitar a la presó. ²⁸Va portar el cap en un plat i li va donar a la jove, i la jove li la va donar a la seua mare. ²⁹Escoltant això, els deixebles de Joan van vindre i van prendre el seu cos i el van col·locar en una tomba. ³⁰Els dotze apòstols van tornar amb Jesús dels llocs on havien anat. Li van explicar què havien fet i ensenyat a la gent. ³¹Jesús els va dir: "Busquem un lloc solitari per a descansar", perquè la gent no parava d'arribar buscant-los, de manera que Jesús i els seus deixebles no tenien temps de menjar ni descansar. ³²Van pujar a la nau i es van anar a algun lloc solitari. ³³Però la gent els va veure anar-se i els van reconèixer. Així que els van seguir des de terra, i fins i tot van arribar al seu destí abans que Jesús i els seus deixebles. ³⁴Quan Jesús va veure la gran multitud, va tindre compassió d'ells, perquè eren com a ovelles sense pastor. Així que va començar a ensenyar-los moltes coses. ³⁵Quan ja era tard, els seus deixebles van vindre a Jesús i li van dir: "Este és un lloc solitari i ja és tard. ³⁶Acomiada'ls perquè puguen anar-se a comprar alguna cosa de menjar". ³⁷Però Jesús els va contestar i va dir: "Doneu-lis vosaltres mateixos alguna cosa per menjar". Ells li van dir: "No podríem comprar suficient pa per a tota esta gent ni amb el salari de mig any!" ³⁸Jesús els va preguntar quant pa portaven amb ells. Quan ho van saber, ells van dir: "Cinc pans i dos peixos". ³⁹Jesús va manar a totes les persones que s'assegueren en grups sobre l'herba verda. ⁴⁰Es van asseure en grups de cent i de cinquanta. ⁴¹Jesús va prendre els cinc pans i els dos peixos i, mirant al cel, els va beneir i va partir els pans i li'ls va donar als deixebles perquè els donessin a la gent. ⁴²Tots ells van menjar fins que van estar satisfets. ⁴³Quan van acabar, els deixebles van arreplegar els trossos de pa, dotze canastes plenes, i tots els trossos de peix. ⁴⁴Van menjar cinc mil homes, sense comptar les dones i les xiquets. ⁴⁵Immediatament, Jesús els va dir als seus deixebles que s'avançaren i navegaren fins a Betsaida mentre ell despedia a la gent. ⁴⁶Després, va pujar a les muntanyes per a orar. ⁴⁷A la vesprada, el vaixell dels deixebles estava

enmig del llac, i Jesús estava sol en terra ferma.⁴⁸ Va veure que els deixebles s'estaven esforçant amb els remes, perquè el vent estava en contra d'ells. A primera hora del matí, Jesús se'ls va acostar, quan encara estava fosc, caminant sobre les aigües. ⁴⁹En veure'l, els deixebles van pensar que eren un fantasma, i van cridar, ⁵⁰perquè es van terroritzar. Jesús els va dir: Calmeu-vos! No tingueu por, soc jo".⁵¹ Jesús va pujar a la nau amb ells, i el vent va cessar de bufar. En el seu interior, els deixebles estaven confosos, ⁵²perquè encara que havien vist el miracle dels pans i els peixos, el seu cor seguia massa endurit.⁵³ Quan van creuar la mar van arribar a Genesaret, i van ancorar la nau. ⁵⁴Quan van eixir-ne, la gent immediatament va reconèixer que era Jesús, ⁵⁵i van córrer per mitjà de tota la regió per anunciar a altres que Jesús havia arribat. I li portaven malalts en lliteres allà on sentien que Jesús venia. ⁵⁶Ací i allà on Jesús anava, en els pobles, ciutats i camps, la gent portava als malalts i li pregaven si solament podien tocar la vora de la seua roba, i qui el tocava, era sanat.

Chapter 7

¹Els fariseus i alguns dels escribes que havien vingut de Jerusalem es reuniren al voltant de Jesús.²Ells van observar que alguns dels seus deixebles menjaven pa contaminat, és a dir, sense rentar-se les mans. ³Perquè els Fariseus i la resta de Jueus no menjien, llevat que es renten completament les mans; ja que ells mantenen la tradició dels ancians. ⁴Per exemple, quan els Fariseus venen del mercat, no mengen sense rentar-se. També hi han altres regles compleixen estrictament, com rentar les tasses, gerres, plats de coure, fins i tot la superfície on mengen.⁵Els Fariseus i els escribes preguntaren a Jesús: "Per qué els teus deixebles no segueixen els ensenyaments dels seus ancians, sinó que menjen sense rentar-se les mans?"⁶Jesús va contestar: "Isaïes va profetitzar correctament sobre vosaltres els hipòcrites. Ell va escriure: Aquestes persones m'honren de llavis, però els seus cors estan lluny de mi. ⁷M'ofereixen una lloança buida, ensenyant regles d'homes com si foren doctrines meues."⁸"Vosaltres abandoneu el mandat de Déu i s'aferreu a les tradicions dels homes." ⁹Jesús va continuar dient: Vosaltres rebutjeu convenientment els manaments de Déu per tal de mantindre la vostra tradició! ¹⁰Doncs Moisès va dir: Honra a ton pare i a ta mare i aquell que maleeixi algú d'ells, de segur morirà.¹¹Però vosaltres ensenyeu com a correcte, que un home li pot dir a son pare o sa mare que qualsevol ajuda que pogueren necessitar d'ell és Corbà, és a dir, dedicat o ofrenat a Déu, i ¹²per tant, ja no pot proporcionar-los aquesta ajuda. ¹³Aleshores vosaltres esteu invalidant la paraula de Déu per garantir la tradició que transmetiu. A més, feu moltes altres coses semblants a estes.¹⁴Jesús va cridar novament a la multitud i els va dir: "Escolteu-me tots i entengueu bé el que dic.¹⁵No hi ha res que entre dins de l'home que puga contaminar-lo; sinó allò que ix d'ell. ¹⁶Qui tinga orelles per sentir que senta".¹⁷Quan Jesús s'allunyà de la multitud i va entrar a casa, els seus deixebles li preguntaren sobre la paràbola. ¹⁸Jesús va exclamar: Encara no enteneu res? No veieu que res de fora que puga entrar en l'home pot contaminar-lo, ¹⁹perquè no entra al seu cor, sinó que va al seu estómac i després ix al vàter? Així Jesús va declarar purs tots els aliments.²⁰Ell va continuar afirmant: " És el que ix d'una persona el que contamina. ²¹Perquè és d'on provenen els pensaments roïns, la immoralitat sexual, els robatoris, els assassinats, ²²l'adulteri, l'avarícia, la maldat, l'engany, la sensualitat, l'enveja, la calúnnia, l'orgull i la bogeria. ²³Tots aquestos mals provenen de l'interior i són els que de veritat contaminen a l'home."²⁴Alçant-se d'allí, Jesús i els seus deixebles, se'n van anar a la regió de Tir i Sidó. Allí s'allotjaven en una casa, intentant passar desapercebuts. ²⁵Però prompte, una dona que havia sentit parlar de Jesús, es va presentar als seus peus per demar-li sanitat per a la seua filla, que estava posseïda per un esperit maligne. ²⁶Ara bé, la dona era grega d'avantpassats sirofenicis.²⁷Ell va respondre: "Deixa que els fills menjen primer, ja que no es correcte llevar el pa als fills i tirar-lo als gossos." ²⁸Però la dona va respondre dient: " Sí, Senyor, però fins i tot els gossos mengen les molles que deixen caure els fills baix la taula".²⁹Jesús va contestar: "Perquè has respost així, eres lliure per anar-te'n. El dimoni ja ha eixit de la teua filla. ³⁰Quan la dona va arribar a casa, es va trobar a la xiqueta estirada al llit i el dimoni ja no estava en ella."³¹Jesús i els seus deixebles van abandonar la regió de Tir i travessant Sidó arribaren als pobles prop de la mar de Galilea, en el territori de Decàpolis. ³²Allí li portaren a un home que era sord i tartamut. I li demanaren a Jesús que posara les seves mans sobre ell per a sanar-lo.³³Tot seguit, Ell se'l va endur a un lloc apartat i li va posar els dits a les orelles. A continuació, es va escopir els dits i li va tocar la llengua. ³⁴Aleshores, mirant al cel, va exclamar : "Éffatha!", que vol dir: "Obri't!" ³⁵En aquell mateix moment se li van obrir les oïdes i se li va deslligar la llengua, podent parlar perfectament.³⁶Jesús els va advertit que no digueren res a ningú del que havia passat. Però no van fer cas, i no deixaven de contar el que havien vist. ³⁷Estaven asombrats dient: "Ha fet meravelles, als sord fa escoltar i als muds parlar".

Chapter 8

¹En aquells dies, una gran multitud va seguir a Jesús durant dos dies, i es van quedar sense menjar. Jesús va cridar als seus deixebles i els va dir: ²"Este és el tercer dia que esta gent ha estat amb mi, i no tenen què menjar, i estic molt preocupat per ells. ³Si els mane a les seues cases amb fam, podrien desmaiar-se, perquè alguns van vindre des de lluny". ⁴Els deixebles van respondre: "Què podem fer nosaltres, ací en el desert?" ⁵Jesús els va preguntar: "Quantes pans teniu?" Els deixebles van dir: "Set." ⁶Jesús va ordenar a la multitud a asseure's en el sòl. Va prendre els set pans, i va donar gràcies, i els va partir. Ell els va donar als seus deixebles per a servir-los a la multitud. ⁷També van veure que tenien uns pocs peixos xicotets i, després que Jesús va donar gràcies a Déu per ells, va ordenar als seus deixebles a servir estos també. ⁸La gent va menjar i van tenir prou per sentir-se satisfets. Els deixebles van arreplegar el que va sobrar dels trossos partits, set canastres plenes. ⁹Eren allí com quatre mil persones. Jesús els va enviar de retorn. ¹⁰Immediatament, Jesús va pujar a la nau amb els seus deixebles, i van anar a la regió de Dàlmata. ¹¹Llavors els fariseus van eixir i van començar a discutir amb Jesús, perquè buscaven un senyal del cel, com a prova que Déu l'havia enviat. ¹²Jesús va sospirar profundament i els va dir: "Per què esta generació busca un senyal? Verdaderament els dic, cap senyal li serà donada a esta generació". ¹³Llavors es va anar, va entrar de nou en la nau, i va partir a l'altre costat del llac. ¹⁴Els deixebles es van oblidar de portar pa amb ells, i no tenien més d'un pa en la nau. ¹⁵Mentres travessaven el llac, Jesús els va advertir i els va dir: "Mantinguen-se vigilants i vagen amb compte amb el llevat dels fariseus i el llevat d'Herodes". ¹⁶Els deixebles no el van comprendre i van raonar entre ells: "Això és perquè nosaltres no tenim pa". ¹⁷Jesús era conscient d'això i els va dir: "Per què esteu raonant sobre no tindre pa? No us heu adonat encara? No enteneu? Teniu els cors massa endurits?" ¹⁸Teniu ulls, però no veieu? Teniu oïdes, però no sentiu? No recordeu el que vaig fer?" ¹⁹Quan vaig partir els cinc pans entre els cinc mil i van menjar fins atipar-se? Quantes canastres plenes de trossos de pa vau arreplegar?" I els deixebles van respondre: "Dotze". ²⁰Jesús novament va preguntar: "I quan vaig partir els set pans entre els quatre mil, quantes canastres plenes vau arreplegar?" Ells van dir: "Set." ²¹Jesús va dir: "No ho enteneu encara?" ²²Van arribar a Betsaida. La gent d'allí li va portar un home cec i li va pregar a Jesús que el sanara. ²³Jesús va prendre a l'home cec per la mà, i el va conduir fora del poble. Jesús va escopir sobre els seus ulls i va posar les seues mans sobre ell, i li va preguntar: "Veus alguna cosa?" ²⁴L'home va mirar cap amunt, i va dir: "Veig gent al voltant, però no puc veure'ls amb claredat, semblen arbres!" ²⁵Llavors Jesús va posar les seues mans novament sobre els seus ulls, i l'home va obrir els seus ulls, i la seua vista va ser restaurada, i va veure totes les coses clarament. ²⁶Jesús el va enviar de retorn a la seua casa i li va dir: "No entres al poble". ²⁷Jesús va eixir amb els seus deixebles de Betsaida cap a Cesària de Filip. En el camí va preguntar als seus deixebles: "Qui diu la gent que soc Jo?" ²⁸Ells li van contestar i van dir: "Joan el Baptista. Uns altres diuen: 'Elies' i altres: 'Un dels profetes'." ²⁹Jesús els va preguntar: "Però, vosaltres qui dieu que soc Jo?" Responent, Pedro li va dir: "Tu eres el Crist". ³⁰Jesús els va advertir que encara no li digueren a ningú que ell era el Crist. ³¹Jesús va començar a ensenyar-los que ell, el Fill de l'Home havia de patir moltes coses, i ser rebutjat pels ancians i els caps dels sacerdots i els escribes, i que seria assassinat. Però al tercer dia ressucitaria. ³²Jesús ho va dir clarament. Llavors Pedro el va portar apart i va començar a reprendre'l. ³³Però Jesús es va tornar i va mirar als seus deixebles i llavors va reprendre a Pedro i va dir: "Deixa de pensar així! Satanàs està causant que parles així! En lloc de voler el que Déu vol que jo faça, tu estàs volent que jo faça sol el que la gent vol que jo faça". ³⁴Llavors va cridar a la multitud i als seus deixebles, i els va dir: "Si algú desitja seguir-me, ha de negar-se a si mateix, prendre la seua creu i seguir-me. ³⁵Perquè qui desitge salvar la seua vida la perdrà, i qui perda la seua vida per la meua causa i per l'evangeli la salvarà. ³⁶La gent podrà obtindre tot el que vulguen en este món, però en veritat no estan guanyant res si no guanyen la vida eterna! ³⁷Què pot donar una persona a canvi de la seua vida? ³⁸Qualsevol que s'avergonyisca de mi i de les meues paraules en esta generació adúltera i pecadora, el Fill de l'Home s'avergonyirà d'ell quan vinga en la glòria del seu Pare amb els sants àngels."

Chapter 9

¹Ell els va dir: "Vos dic de veritat que alguns de vosaltres no experimentareu la mort fins que el regne de Déu vinga amb poder". ²Sis dies després, Jesús se'n va emportar a Pere, Jaume i Joan a una muntanya alta. Després es va transfigurar davant d'ells. ³Les seues túniques començaren a brillar, tornant-se extremadament blanques, tant, que cap rentador podria blanquejarles més. ⁴De sobte, se'ls va aparèixer Elies i Moisés, que estaven parlant amb Jesús. ⁵Aleshores, Pere va exclamar: "Rabí, que bé que estem aquí! Deixa'ns fer-vos tres tendes. Una per a tú, altra per a Moisés y altra per a Elies". ⁶(Pere no sabia què més dir, perquè els deixebles tenien molta por). ⁷Tot seguit va aparèixer un núvol que els va cobrir, del qual va eixir una veu que deia: "Aquest és el meu fill estimat, escolteu-li". ⁸Quan van mirar al seu voltant, ja no hi havia ningú, només Jesús. ⁹Mentres baixaven de la muntanya, Jesús els va manar no dir res a ningú del que havien vist, fins que el Fill de l'Home fora ressuscitat d'entre els morts. ¹⁰Van guardar el secret, però discutien entre ells el que podria significar "ressuscitat d'entre els morts". ¹¹Els deixebles li preguntaren: "Per què els escribes diuen que Elies ha de vindre primer?" ¹²Ell els va contestar: "És veritat, Elies ve primer per a restaurar totes les coses. Encara que també està escrit que el Fill de l'Home ha de sofrir molt i ser despreciat. ¹³Elies ja va vindre, i el van tractar molt malament, com diuen les Escriptures". ¹⁴Quan arribaren on estaven els altres deixebles, vegeren una gran multitud envoltant-los, i els escribes estaven discutint amb ells. ¹⁵Quan van vore a Jesús, la multitud es va asombrar y va córrer cap a ell donant-li la benvinguda. ¹⁶Ell va preguntar al seus deixebles: "De què estan parlant?" ¹⁷Un home entre la multitud li va contestar: "Mestre, t'he portat el meu fill perquè pugues sanar-lo. Té un esperit maligne que l'impedeix parlar. ¹⁸Cada vegada que l'esperit l'ataca, el tira a terra; trau bromera per la boca, grinyola les dents i el torna rígid. Vaig demanar als teus deixebles que l'expulsaren, però no van poder". ¹⁹Jesús va contestar: "Gent incrèdula! Fins quan hauré d'estar entre vosaltres? Quant més hauré de suportar-vos? Porteu-me al xiquet. ²⁰Així que li'l van portar. Quan l'esperit va vore Jesús, va sacsejar el xiquet i el va tirar a terra, fent-lo rebotar-se i traure bromera per la boca. ²¹Jesús li va preguntar a son pare: "Quant de temps porta així?" El pare va contestar: "Des de que és xicotet. ²²De vegades, fins i tot, l'ha llançat al foc o a l'aigua amb intenció de matar-lo. Si pots fer alguna cosa, tingues pietat i ajuda'ns". ²³Jesús li va dir: "Que si puc? Totes les coses són possibles per a aquells que creuen". ²⁴Immediatament, el pare va cridar: "Jo crec, però em falta més fe, ajuda'm!" ²⁵Jesús, vegent que la gent s'amuntonava, va reprendre a l'esperit maligne: "Tú, esperit que no deixes escoltar ni parlar a aquest xiquet, et mane que ixques d'ell i no tornes a entrar mai més!". ²⁶Aleshores, l'esperit va cridar i va sacsejar-lo violentament abans d'eixir d'ell. El xiquet no es movia, pareixia que havia mort. De fet, la gent deia: "Està mort". ²⁷Però Jesús li va agafar de la mà i el va alçar, ajudant-li a quedar en peu. ²⁸Quan Jesús i els seus deixebles estaven a soles a una casa, li van preguntar: "Per què no vam poder expulsar-lo?" ²⁹Ell els va contestar: "Aquest tipus d'esperit només pot ser expulsat mitjançant l'oració". ³⁰Deixaren la regió i van passar per Galilea. Jesús no volia que ningú sapiguera on estava, ³¹perquè volia tindre més temps per ensenyar al seus deixebles. Els va dir: "El Fill de l'Home serà entregat en mans dels hòmens, i el mataran. Després de tres dies mort, ressuscitarà". ³²Però ells no entenien el que els deia, i tenien por de preguntar-li. ³³Una vegada arribaren a casa, en Cafarnaüm, els va preguntar: "Què parlàveu pel camí?" ³⁴Però ells no van contestar, ja que estaven discutint sobre qui era el més important. ³⁵Jesús s'assegué, va cridar als dotze deixebles i els va dir: "Si algú vol ser el primer, ha de ser l'últim i el servidor de tots". ³⁶Aleshores va agafar a un xiquet xicotet i el va posar enmig d'ells, i agafant-lo en braços els va dir: ³⁷"Qui acull a un xiquet en el meu nom, a mi m'acull, i si algú m'acull, no m'acull només a mi, sinó també a qui em va enviar". ³⁸Joan va dir a Jesús: "Mestre, vam vore un home que expulsava dimonis en el teu nom i li ho vam impedir, ja que ell no és dels nostres. ³⁹Però Jesús li va replicar: "No li ho impediu, perquè ningú pot fer un miracle en el meu nom i parlar mal de mi. ⁴⁰Qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres. ⁴¹Tot aquell que vos done un got d'aigua pel fet que sou de Crist, de veritat vos dic que no perdrà la seua recompensa. ⁴²Qualsevol qui faça caure un d'aquests xicotets que creu en mi, més li valdria lligar-se al coll una pedra gran de molí i llançar-se a la mar. ⁴³Si la teua mà et fa caure en pecat, talla-te-la. És millor entrar a la vida eterna manc, que tindre dos mans i anar a l'infern, al foc inextinguible. ⁴⁴On el cuc mai no mor i el foc mai no s'apaga. ⁴⁵Així com, si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. És millor entrar a la vida eterna coix, que tindre dos peus i ser llançat a l'infern, ⁴⁶on el cuc mai no mor i el foc mai no s'apaga. ⁴⁷Si el teu ull et fa caure en pecat, arranca-te'l. És millor entrar al Regne de Déu amb un ull, que tindre dos ulls i ser llançat a l'infern, ⁴⁸on el cuc mai no mor i el foc mai no s'apaga. ⁴⁹Certament, tots seran salats amb foc. ⁵⁰La sal és bona, però si perd el seu sabor, com es tornarà salada de nou? Tingau sal en vosaltres, i vixcau en pau els uns amb els altres".

Chapter 10

¹Jesús va deixar eixe lloc i va anar a la regió de Judea, més enllà de l'àrea del riu Jordà, i les multituds van vindre a Ell una vegada més. Ell estava ensenyant-los de nou, com sempre feia. ²Els Fariseus van vindre a Ell per qüestionar-li i li van preguntar: "És lícit per a un espòs divorciar-se de la seua esposa?" ³Ell va contestar: "Què els va ordenar Moisés?" ⁴Els van dir: "Moisés va permetre a l'home escriure una carta de divorci i després repudiar-la." ⁵Pe'ls seus cors durs, ell va escriure esta llei," els va dir Jesús. ⁶Però des de l'inici de la creació, DÉU EL VA CREAR HOME Y DONA. PER ESTA RAÓ, DEIXARÀ L'HOMME A SON PARE Y SA MARE, I S'UNIRÀ A LA SEUA ESPOSA, ⁸I ELS DOS SERÀN UNA CARN. Aixina que ja no seràn més dos, sino una carn. ⁹I el que Déu ha juntat que cap home ho separe. ¹⁰Quan ells eren a la casa, els deixebles li van preguntar a Jesús sobre això de nou. ¹¹Ell els va dir: "Qualsevol que es divorcie de la seua dona i es case amb una altra dona comet adulteri en contra d'ella. ¹²I si ella es divorcia del seu marit i es casa amb un altre home, ella comet adulteri." ¹³Y traïen als seus xiquets xicotets per a que Ell poguera tocar-los i els deixebles van reprendre-los. ¹⁴Però quan Jesús ho va vore, es va enfadar i va dir: Deixeu que els xiquets vinguen a mi, i no se ho impigau, perquè el regne dels cels pertany als que són com ells. ¹⁵De veritat vos dic, qualsevol que no reba el regne de Déu com un xiquet definitivament no entrarà en ell." ¹⁶Després Ell va prendre als xiquets als seus braços i els va beneir mentres posava les mans sobre d'ells. ¹⁷Quan Jesús va començar el seu viatge, un home va córrer fins a on estava, es va agenollar enfront d'Ell, i li va preguntar: "Bon Mestre, què he de fer per a heretar la vida eterna?" ¹⁸I Jesús li va dir: "Per què em dius bo? Ningú és bo, només Déu. ¹⁹Tu coneixes els manaments: NO MATARÀS, NO COMETRÀS ADULTERI, NO ROBARÀS, NO DONARÀS FALS TESTIMONI, NO DEFRAUDARÀS, HONRA A TON PARE I A TA MARE." ²⁰L'home va dir: "Mestre, totes aquestes coses les he obeït des de que era jove." ²¹Jesús ho va mirar estimant-lo i li va dir: "Una cosa et falta. Has de vendre tot el que tens i donar-li-lo als pobres, i així tindràs tresors en els cels. Després de fer-ho, torna i segueix-me." ²²Però ell va desanimar-se amb esta resposta; i va marxar molt trist perquè tenia moltes possessions. ²³Jesús va mirar al voltant i li va dir als seus deixebles: "Que difícil és per a aquells que són rics entrar al regne de Déu!" ²⁴Els deixebles estaven confosos per les seues paraules. Però Jesús els va tornar a dir: "Xiquets, que difícil és entrar al regne de Déu! ²⁵És més fàcil que un camell passe a través de l'ull d'una agulla, que un ric entre al regne de Déu." ²⁶Els estaven molt sorpresos i deien entre si: "Aleshores, qui pot ser salvat?" ²⁷Jesús els va mirar i va dir: "És impossible per a les persones salvar-se a si mateixes, però amb Déu no. Perquè totes les coses són possibles per a Déu." ²⁸Pere va començar a dir-li: "Mira, nosaltres hem deixat tot i T'hem seguit." ²⁹Jesús va dir: "Amb certesa vos dic, no hi ha un que haja deixat sa casa, o els seus germans, o germanes, o a sa mare, o son pare, o els seus fills, o les seues terres, per la meua causa, i per l'evangeli, ³⁰que no rebrà en aquest món, cent vegades més: cases, germans, germanes, mares i fills, i terres, encara que amb persecucions, i en el món futur, la vida eterna. ³¹Però molts dels quals són primers seran últims, i els últims seran primers." ³²Jesús i els deixebles estaven caminant pel camí que pujava cap a Jerusalem, i Jesús anava davant d'ells. Els deixebles estaven meravellats, i aquells que els seguien des de lluny tenien por. Aleshores Jesús va prendre als dotze a part de nou i va començar a dir-los el que prompte li passaria: ³³Mireu, nosaltres pujarem a Jerusalem, i el Fill de l'Home serà entregat als caps dels sacerdots i als escribes. Ells ho condemnaran a mort i ho entregaran als Gentils. ³⁴Els ho humiliaran, ho escopiran, ho assotaran i ho mataran. Però després de tres dies Ell s'alçarà." ³⁵Jaume i Joan, fills de Zebedeu, van vindre a Ell i li van dir: 'Mestre, volem que faces per nosaltres qualsevol cosa que et demanem.' ³⁶Ell els va dir: 'Què voleu que faça per vosaltres?' ³⁷Els li van contestar: 'Deixa'ns asseure'ns amb tu a la teua glòria, un a la teua dreta i l'altre a la teua esquerra.' ³⁸Però Jesús els va contestar: 'Vosaltres no sabeu el que esteu demanant. Sou vosaltres capaços de beure la copa que estic a punt de beure, o suportar el baptisme amb el qual Jo seré batejat?' ³⁹Els li van dir: 'Som capaços.' Jesús els va dir: 'La copa que beuré, vosaltres la beureu. I el baptisme amb en el qual jo soc batejat, vosaltres també sereu batejats. ⁴⁰Però qui estarà assegut a la meua dreta o a la meua esquerra no em correspon a mi donar-ho, sinó a Déu. Déu li donarà eixos llocs als quals haja preparat. ⁴¹Quan els altres deu deixebles van escoltar això, van començar a enutjar-se molt contra Jaume y Joan ⁴²Aleshores Jesús els va cridar on Ell estava i els va dir: "Vosaltres sabeu que els qui es consideren governants dels Gentils els dominen i a ells els agrada exercir autoritat sobre els altres." ⁴³Però no ha de ser així entre vosaltres. Aquell que desitge ser gran haurà de ser el seu servent, ⁴⁴i aquell que desitge ser primer entre vosaltres ha de ser esclau de tots. ⁴⁵Perquè el Fill de l'Home no va vindre a ser servit, sinó a servir, i a donar la seua vida per a salvar a molts. ⁴⁶Van arribar a Jericó, i quan eixien d'allà, amb els seus deixebles i una gran multitud, un mendicant cec, el fill de Timeu, Bartimeu, estava assegut al costat del camí. ⁴⁷Quan Bartimeu va sentir que era Jesús el Natzareu el que passava per allà, va començar a cridar i a dir: 'Jesús, Fill de David, tin misericòrdia de mi!' ⁴⁸Molts van reprendre'l, dient-li que callara. Però ell va cridar més fort encara: 'Fill de David, tin misericòrdia de mi!' ⁴⁹Jesús es va parar i va

demanar que ho cridaren. Ells van cridar a l'home cec, dient-li: "Sigues valent! Alça't! Ell està cridant-te." ⁵⁰Ell va tirar la seua túnica a un costat, es va alçar, i va anar cap a Jesús.⁵¹ Jesús li va contestar: ¿Qué vols que jo faça per tu? L'home cec li va contestar: Mestre jo vull tornar a vore. ⁵²I Jesús li va dir: Ves. La teua fe t'ha sanat. Immediatament va rebre la seua vista, i li va acompanyar per tot el camí.

Chapter 11

¹Ara, mentres ells venien a Jerusalem, per la part de Betfagé i Betania, prop de la muntanyeta de les Oliveres, Jesús envià a dos dels seus deixebles ²i els va dir: Aneu a la vila d'enfront. Només entreu, trobareu un burret que mai ha sigut muntat. Deslligueu-lo i porteu-me'l. ³I si algú vos diu: 'Per què esteu fent açò?', vosaltres heu de dir-li: 'El Senyor el necessita i de seguida el tornarà ací.' ⁴Ells anaren i trobaren un burret nugat a una porta oberta, fora al carrer, i el desnugaren. ⁵Varies persones que estaven per allí els digueren: "¿Què feu desnugant eixe burret?" ⁶Ells contestaren com Jesús els havia dit, i les persones els deixaren anar pel seu camí. ⁷Els dos deixebles dugueren el burret a Jesús i tiraren els seus mantells sobre ell per que Jesús poguera muntar-lo. ⁸Moltes persones estengueren rames que havien tallat dels camps. ⁹Els qui anaven davant d'ell i aquells que el seguien cridaven: "¡Hosanna! BENEÏT AQUELL QUE VE EN NOM DEL SEÑOR. ¹⁰Beneït el Regne que ve del nostre pare David. ¡Hosanna en les altures!" ¹¹I entrant Jesús a Jerusalem anà al Temple i ho mirava tot al seu voltant. Però com que ja era tard, eixí cap a Betania amb els dotze. ¹²A l'endemà quan tornaven de Betania, Jesús va tindre fam. ¹³I veient de lluny una figuera frondosa s'apropà per vore si trobava alguna fruita. Quan arribà no va trovar res mes que fulles, perquè no era temps de figues. ¹⁴Aleshores digué a la figuera: "Mai ningú menje fruit de tu". I els seus deixebles ho escoltaren. ¹⁵Quan arribaren a Jerusalem Jesús va entrar al Temple i començà a expulsar als venedors i compradors fora del Temple. I bolcaba les taules dels qui canviaven diners i els seients del qui venien coloms. ¹⁶I no va permetre a ningú carregar cap utensili travesant el Temple. ¹⁷Ell els ensenyà i els digué: "¿No està escrit: 'MA CASA SERÀ ANOMENADA CASA D'ORACIÓ PER A TOTES LES NACIONS'? Però vosaltres l'heu convertida en una COVA DE LLADRES." ¹⁸Els caps dels sacerdots i els escribes escoltaren el que Ell havia dit, i buscaven com matar-lo. Doncs ells temien, perquè la multitud sencera estava meravellada per les seues ensenyances. ¹⁹Cada nit Jesús i els seus deixebles deixaven la ciutat. ²⁰Pel matí, mentres ells caminaven, varen vore la figuera seca fins a les arrels. ²¹Pere es recordà i digué: "Rabí, mira, la figuera que maleïres s'ha secat." ²²Jesús els respongué: "Tingau fe en Déu. ²³De veritat vos dic, qualsevol que diga a esta muntanya: 'Alça't i llança't al mar', i no dubta en el seu cor sinó que creu que el que ha dit passarà, això és el que Déu farà." ²⁴Per tant, els dic: tot allò que oreu i demaneu, cregau que ho rebreu, i serà vostre. ²⁵Quan vos alceu i oreu, heu de perdonar qualsevol cosa que tingau en contra d'algú, per a que el vostre Pare que està al cel igualment vos perdone els vostres pecats. ²⁶Però si vosaltres no perdoneu, tampoc el vostre Pare que està al cel perdonarà les vostres transgressions. ²⁷Vingueren una altra vegada a Jerusalem, i mentres Jesús caminava pel temple, els caps dels sacerdots, els escribes, i els ancians vingueren a Ell. ²⁸I Li digueren: "¿Amb quina autoritat fas aquestes coses? ¿I qui t'ha donat l'autoritat per a fer-les?" ²⁹³⁰Jesús els digué: "Jo també vos faré una pregunta. Contesteu-me, i vos diré amb quina autoritat faig estes coses. El bateig de Joan, ¿era del cel o dels homes? Contesteu-me. ³¹Ells discutiren entre si i argumentaren dient: "Si nosaltres diem 'del cel', ell dirà: '¿Aleshores per què no van creure en ell?' ³²¿Però si diem 'dels homes' ...?" Ells temien a la gent, perquè tots sostenien que Joan era profeta. ³³Després li contestaren a Jesús i digueren: "Nosaltres no sabem." Aleshores Jesús els digué: "Jo tampoc vos diré amb quina autoritat faig estes coses."

Chapter 12

¹I Jesùs va començar a ensenya-rls en paràboles: Un home va plantar una vinya, la va cercar, va cavar una almàssera, va edificar una torre de vigilància i la va arrendar a uns llauradors, i s'en va anar de viatge. ²Quan es va complir el temps, va enviar un criat als llauradors per a rebre de'ls la part que li corresponia del fruit de la vinya. ³Però ells l'agarraren, el maltractaren, i en viaren en les mans buides. ⁴Torna a enviar-los un altre criat, a este el feriren al cap i el van avergonyir. ⁵Va enviar a un altre mes i a este el van matar. I va enviar a molts més, però tractaren a tots de la mateixa manera, a uns van colpejar i a altres matar. ⁶Ell tenia encara una persona més a la que podia enviar, i era el seu volgut fill. I eixe va ser el ultim que es va enviar. Ell va dir "Ells respectaran al meu fill." ⁷Però els arrendataris ès digueren uns a altres: Este és l'hereu. Viniu matem-lo i l'herència serà nostra." ⁸Ells la garraren, el mataren, i el llançaren fora de la vinya. ⁹Al respecte ¿que farà l'amo de la vinya? Ell tornarà i destruirà a estos llauradors de la vid i la donarà a uns altres. ¹⁰¿No heu llegit en l'Escriptura: "ESTA PEDRA, LA QUE ELS CONSTRUCTORS DESESTIMAREN, HA VINGUT A SER LA PEDRA PRINCIPAL DEL ANGUL." ¹¹I AÇÒ VE DE LA MÀ DEL SENYOR, I ÈS MERAVELLÒS ALS NOSTRES ULLS?." ¹²Ells tenien intensió de apressar a Jesùs, però com entengueren que parlava en contra d'ells, tingueren por de la multitud i el deixaren i s'en van anar. ¹³Després enviaren a Jesùs a alguns de Fariseus i Herodians per a pillar-lo en alguna paraula. ¹⁴Quant el trobaren li digueren: "Mestre, saben que no t'importa el que la gente pensa de tù, i que eres imparcial davant les persones. Tu realment ensenyes el camí de Dèu. ¿Es just pagar els impostos a Cessar o no?" ¹⁵Però Jesùs que sabia la seua intenció els va dir: "¿Per què en poseu a prova? Mostreu-me un Denari perquè jo puga mirar-ho." ¹⁶Al moment li mostraren un. I Jesùs els va dir: ¿Està imatge e inscripció a qui pertany? Ells li contestaren a Cessar. ¹⁷Jesùs els va dir: doncs doneui-li al Cessar el que és de Cessar i a Déu el que és de Dèu. Ells es meravellaren de les seues paraules. ¹⁸Els Saduceus, eixos que no creuen en la resurrecció, vingueren a Ell. Ells li preguntaren, dient: ¹⁹Mestre, Moisès ens va deixar escrit a mosatros : SI EL GERMÀ D'UN HOME MOR I DEIXA VUIDA, I NO DEIJA DESCENDÈNCIA, ESTE HOME DEURIA CASAR-SE EN LA VIUDA PER A TINDRE UN FILL PER AL SEU GERMÀ. ²⁰Havia set germans; el primer d'ells és va casar i va morir sense deixar fills, ²¹després el segon és va casar amb la donai també va morir sense deixar fills. i al tercer li passa el mateix. ²²I d'esta manera ningú dels set va deixar descendència. i finalment la dona també va morir. ²³En el dia de la resurrecció, quant ells s'alcen de nou, ¿de quin de tots ells serà la dona? Perquè tots la van tindre com a dona. ²⁴Jesùs els va dir: ¿no creieu que esteu equivocats, porque no conegeu les escripture ni el poder de Dèu? ²⁵Perque en el dia de la resurrecció dels morts, ni és casaràn ni seràn donats en casament; porque seràn com els angels en el cel. ²⁶Però concernent als morts, que són alçats, ¿no hau llegit en el llibre de Moisès, en el passatge sobre l'arbust, com Dèu li parlà i li va dir: JO SOC EL DÈU DE ABRAHAM, EL DÈU DE ISAAC, I EL DÈU DE JACOB.? ²⁷Ell no és el Dèu dels morts, sinó dels vius. Vosaltres esteu molt equivocats. ²⁸Un dels escribes va escoltar la discussió d'ells; i va vore que Jesùs va respondre bè. Ell li va preguntar: "¿Quin és el manament més important de tots?" ²⁹Jesùs li va respondre: "El més important es "ESCOLTA, ISRAEL; EL SENYOR, NOSTRE DÈU, EL SENYOR UN ÉS. ³⁰I ESTIMAR AL SENYOR, EL TEU DÈU, AMB TOT EL TEU COR, AMB TOTA LA TEU ÀNIMA, AMB TOTA LA TEU MENT I AMB TOTES LES TEUES FORCES". ³¹El segon manament és este; "DEUS ESTIMAR AL TEU PROXIM COM A TU MATEIX". No hi ha un altre manament més gran que estos. ³²E'escriba va dir: "¡Molt bè Mestre! has dit veritat que DÉU ES UN, I QUE NO HI HA UN ALTRE ABANDA D'ELL. ³³ESTIMARLO AMB TOT EL COR, I AMB TOT EL ENTENDIMENT, I AMB TOTES LES FORÇES I AL PROXIM COM A UN MATEIX, es molt més important que tots és holocaust i sacrificis. ³⁴I Jesùs va vore que ell va donar una resposta sabia i li va dir: "Tu no estas llunt del regne de Dèu." després de aço. ningú més és va atrevir a fer-li més preguntes. ³⁵I Jesús estant en el temple, comença a parlar amb ells i els va dir: "¿Com és que els escribes diuen que el Cristo és fill de David? ³⁶David mateix, en l'Espirit Sant, va dir : 'EL SENYOR VA DIR AL MEU SENYOR; SENTAT A LA MEUA MÁ DRETA, FINS A POSAR ALS TEUS ENEMICS DEVALLE DELS TEUS PEUS.' ³⁷David mateix va cridar a Cristo 'Senyor, així que, ¿com és que Ell és fill de David? " la gran multitud li escoltava amb molt de gust. ³⁸Metres Jesùs ensenyava els va dir: "cuidao amb els escribes, els quals s'agrada caminar amb llargues túniques, i rebre salutacions en els mercats, ³⁹I sentarse en els millor llocs en les sinagogues i en els principals llocs amb els caps dels banquetes. ⁴⁰Ells també acaparen les cases de les viudes i fan llargues oracions perquè la gent es veja. Estos hòmens rebran major condemnaçió. ⁴¹Aleshores Jesús es va seure davant d'una caixa d'ofrenes del temple; i va estar observava a la gent mentre depositaven les ofrenes en la caixa. i la gent rica tiraba gran quantitat de dines. ⁴²I en eixe instant una viuda pobre va vindre i va tirar dos monedes de poc valor. ⁴³Jesùs va cridar als seus deixebles i els va dir: "En veritat vos dic, que esta viuda pobre ha donat més que tots aquells que contribuïen a les ofrenes. ⁴⁴Perquè tots ells donaren de la abundancia que tenien. però esta viuda, a donat de la seua pobresa, va donat tots els dines que tenia per a viure"

Chapter 13

¹Mentre Jesús caminava allunyant-se del temple, un dels seus deixebles li va dir, "Mestre, mira aquestes pedres i aquests edificis!" ²Ell li va dir, "Veus aquests grans edificis? Ni una sola pedra quedarà d'ells que no siga destruïda" ³Després estava assegut a la Muntanyeta de les Oliveres al costat del temple, i Pere, Jaume, Joan i Andrés li van preguntar: ⁴"Dis-nos, quan ocurreran aquestes coses? Quina serà la senyal que indicarà que estan a punt de passar?" ⁵Jesús els va contestar: "Anau en compte que ningú vos enganye. ⁶Molts vindran dient en el meu nom: 'Jo sóc el Crist,' i confondran a molts. ⁷Quan escolteu sobre guerres i rumors de guerra no vos preocupeu; eixes coses han d'ocórrer, però encara no serà el fi. ⁸Doncs s'alçarà nació contra nació i regnat contra regnat. Hi haurà terratrèmols en molts llocs i necessitat de menjar. Aquestos seran només els començaments dels patiments, com quan una dona comença amb dolors de part. ⁹Esteu preparats perquè ells vos portaran davant dels concilis i vos assotaran a les sinagogues. Vos enfrontareu a tots dos, governadors i reis per la meua causa, per a que parreu de mi davant d'ells. ¹⁰L'evangeli ha de ser predicat a totes les nacions abans que tot finalitze. ¹¹Quan sigau arrestats i vos entreguen, no vos preocupeu pel que direu. Perquè a eixa hora, el que hajau de dir vos serà donat; no sereu vosaltres els que parlareu, sinó l'Esperit Sant. ¹²Alguns Germàns entregaran a altres germans, i el pare als fills. Els fills es rebel·laran contra els seus pares i causaran que els sotmeten a mort. ¹³Vosaltres sereu odiats per causa del meu nom. Però qualsevol que persevere fins al final, eixa persona serà salva. ¹⁴Quan vejau l'abominació de la desolació posar-se on no ha de posar-se (el que llija entenga), permetau que els qui estiguen a Judea escapen a les muntanyes, ¹⁵feu que el que està al sostre de la casa no baixi a l'interior a buscar res, ¹⁶i que el que està al camp no torne a buscar la seua túnica. ¹⁷Tinc llàstima de les que estiguen embarassades o que tinguen un bebè acabat de nàixer en eixos dies! ¹⁸Oreu perquè això no ocorra a l'hivern. ¹⁹Perquè hi haurà gran tribulació com mai s'ha vist, des del començament, quan Déu va crear el món, fins ara, no tornarà a ocórrer de nou. ²⁰Si el Senyor no haguera acurtat aquells dies, ningú seria salvat; però gràcies als escollits, que Ell trià, acurtà aquells dies. ²¹Així que, si algú vos diu, 'Mireu, ací està el Crist!' o 'Mireu, ací està!' no el cregau. ²²Perquè apareixeran falsos Cristos i falsos profetes que faran senyals i meravelles, per a enganyar, si és possible, fins als escollits. ²³Estigueu alerta! D'antemà vos he dit aquestes coses. ²⁴Però després de la tribulació d'aquells dies, EL SOL S'ENFONDRA, LA LLUNA NO DONARÀ LA SEUA LLUM, ²⁵LES ESTRELLES CAURAN DEL CEL, i els poders que estan en els cels seran sacsejats. ²⁶Aleshores veuran al FILS DE L'HOMME VINDRE ENTRE NÚVOLS AMB GRAN PODER I GLÒRIA. ²⁷Aleshores Ell enviarà als seus àngels i reunirà als seus escogits de tots els llocs, des del final de la terra fins al final del cel. ²⁸Apregueu la lliçó de la figuera. Tan prompte com la branca es torna tendra i li broten les seues fulles, sabem que l'estiu s'acosta. ²⁹Així que també, quan vosaltres veieu aquestes coses succeir, sabreu que Ell està a prop, a les portes. ³⁰De veritat, vos dic, està generació no passarà fins que no ocórreguen estes coses. ³¹El cel i la terra passaran però la meua paraula no passarà. ³²Ningú sap el dia ni la hora en que tornarà, ni tan sols els àngels del cel, ni el Fill, només el Pare. ³³Esteu alerta! Vigileu, perquè vosaltres no sabeu a quina hora ocurreràn aquestes coses. ³⁴Açò és com l'home que se'n va anar de viatge i va deixar sa casa al càrrec dels seus criats, cadascun amb la seua tasca. I li va encomanar al vigilant romandre despert. ³⁵Per tant esteu preparats! Perquè no sabeu quan l'amo de la casa tornarà, si per la nit, per la vesprada, quan cante el gall, o en el matí. ³⁶Si ell ve de sobte, no permetau que vos trobe dormint. ³⁷El que vos dic, li ho dic a tots: Esteu Preparats!

Chapter 14

¹Faltaven ara dos dies per a la Pasqua i la Festa dels Pans sense rent. Els principals sacerdots i els escribes estaven considerant en secret com arrestar a Jesús i després matar-lo. ²Perquè ells deien, "No durant la festa, no fora cas que s'alçara un disturbí entre la gent." ³Mentre Jesús estava en Betània en casa de Simó el leprós, reclinat a la taula, es va presentar una dona amb un flascó d'alabastre d'un líquid molt costós, que era de nard pur. Ella va trencar el flascó i el va vessar sobre el seu cap. ⁴Però hi havia alguns que estaven enfadats. Parlaven entre ells i deien, "¿Quina és la raó per aquest malbaratament?" ⁵Este perfum podria haver-se venut per més de tres-cents denaris i donat als pobres". I ells la reprenien. ⁶Però Jesús va dir, "deixeu-la en pau. Per què la molesteu? ha fet una cosa preciosa per mi. ⁷Sempre tindreu als pobres amb vosaltres, i quan desitgeu podreu fer-los el bé, però a Mi no sempre em tindreu. ⁸Ella ha fet el que ha pogut: ha ungut el meu cos per a la sepultura. ⁹De veritat vos dic, on siga que l'evangeli es predique a tot el món, també es parlarà del que ella ha fet, per a memòria d'ella." ¹⁰Aleshores Judes Iscariot, un dels dotze, va anar als principals sacerdots per a veure com podia entregar-los a Jesús. ¹¹Quan els principals sacerdots l'escoltaren, es van alegrar i van prometre donar-li diners. I ell va començar a buscar una oportunitat per a entregar-lo a ells. ¹²El primer dia de la festa dels pans sense rent, quan se sacrificava el corder de la Pasqua, els seus deixebles li digueren, "¿On vols que anem a fer els preparatius perquè menges la Pasqua?" ¹³Ell va enviar a dos dels seus deixebles i els va dir, "Aneu a la ciutat i un home que porta un cànter d'aigua els trobarà. Seguiu-lo. ¹⁴On ell entre a una casa, seguiu-lo a dins i digueu-li a l'amo d'esta casa, el Mestre diu, ¿On està la meua habitació d'hoste on menjaré la Pasqua amb els meus deixebles?" ¹⁵Ell vos mostrarà una gran estança a la part de dalt que ja està preparada. Feu els preparatius per a nosaltres allà". ¹⁶Els deixebles eixiren i van anar a la ciutat; i van trobar-ho tot tal com els havia dit, i prepararen el sopar de la Pasqua. ¹⁷Quan era el capvespre, ell va arribar amb els dotze. ¹⁸I mentre estaven a la taula, menjant, Jesús va dir: "Vos dic la veritat, un de vosaltres que està ací menjant amb mi em trairà." ¹⁹Llavors van començar a entristir-se, i a preguntar-li un per un: "¿Seré jo?" ²⁰Jesús els va respondre i va dir, "és un dels dotze, el que mulla el pa amb mi en el plat. ²¹Perquè el Fill de l'Home recorrerà el camí de la manera en que l'Escriptura diu d'Ell. Però, ai d'aquell home per qui el Fill de l'Home és traït! Valdria més per a ell no haver nascut". ²²Mentre menjaven, Jesús va prendre pa, el va beneir i el va partir. Li ho va donar a ells, i digué: "Preneu això. Este és el Meu cos". ²³Va prendre una copa, donà gràcies i li la va donar a ells, i tots van beure d'ella. ²⁴Ell els va dir: "Esta és la Meua sang del pacte, la sang que és vessada per molts. ²⁵De cert us dic, no tornaré a beure més d'aquest fruit de la vinya fins a aquell dia quan el bega de nou en el regne de Déu". ²⁶Després que ells cantaren un himne, van partir cap a la Muntanyeta de les Oliveres. ²⁷Jesús els va dir, "Tots vosaltres us apartareu de mi, com està escrit, 'Feriré al Pastor i les ovelles es dispersaran'. ²⁸Però després que siga aixecat de la mort, aniré davant vostre a Galilea. ²⁹Pere li va dir a ell, "Encara que tots s'aparten, jo no ho faré". ³⁰Jesús el va respondre, "De veres et dic que esta mateixa nit, abans que el gall cante dos vegades, tu em negaràs tres vegades". ³¹Però Pere li va dir, "Encara que haja de morir al teu costat, jo no et negaré". Tots ells van fer la mateixa promesa. ³²Van arribar a un lloc que s'anomenava Getsemaní, i Jesús va dir als seus deixebles, "Asseieu-vos ací mentre jo ore". ³³Va prendre amb ell a Pere, Santiago i Joan i va començar a afligir-se i angoixar-se molt. ³⁴Ell els va dir, "La meua ànima està en gran aflicció, fins i tot al punt de la mort. Quedeu-vos ací i vetleu". ³⁵Jesús, anant-se'n un poquet més endavant, es va prostrar en terra i va orar, si fora possible, que esta hora passara d'Ell. ³⁶Ell va dir, "Abba, Pare, totes les coses són possibles amb tu. Allunya de Mi esta copa. Però que no es faça la meua voluntat, sinó la Teua." ³⁷Ell va tornar i els va trobar dormint, i li va dir a Pere, "Simó, estàs dormint? No has pogut vetlar ni una hora? ³⁸Vetlen i oren perquè no entreu en temptació, per què l'esperit en efecte està disposat, però la carn és feble". ³⁹Ell va anar-se'n de nou i va orar, dient les mateixes paraules. ⁴⁰I va tornar de nou i els va trobar dormint, ja que els seus ulls estaven molt carregats de son, i no sabien què dir-li. ⁴¹En tornar per tercera vegada, els digué, "Encara esteu dormint i prenent un descans? Ja n'hi ha prou! L'hora ha arribat. Mireu! El Fill de l'Home és traït en mans dels pecadors. ⁴²Alceu-vos, vinga. Vegen, el qui m'està traint ja és a prop". ⁴³Immediatament mentre ell encara estava parlant, Judes, un dels dotze, va arribar, i una gran multitud estava amb ell amb espases i pals, de part dels principals sacerdots, els escribes i els ancians. ⁴⁴Qui el va trair els havia donat un senyal, dient, "aquell que jo bese, este és; agarren-lo i porteu-lo sota custòdia". ⁴⁵Quan Judes va arribar, immediatament es va apropar a Jesús, i li va dir, "Rabí!" I el va besar. ⁴⁶Llavors ells van tirar mans a Jesús i el van agafar. ⁴⁷Però un dels que estava allí, havent tret l'espasa, va ferir al criat del summe sacerdot i li va tallar l'orella. ⁴⁸Jesús els va dir, "Heu eixit contra mi com si fóra un lladre, amb espases i pals per capturar-me? ⁴⁹Quan jo estava amb vosaltres cada dia al temple, ensenyant, no em vau arrestar. Però això ha succeït perquè s'acomplisquen les Escriptures". ⁵⁰I tots els que estaven amb Jesús el van deixar i van fugir. ⁵¹Un jove que estava seguint a Jesús, que vestia només una peça de roba al voltant del seu cos; el van agarrar, ⁵²però

ell, deixant la peça de lli, va fugir despul·lat.⁵³ Portaren, doncs, a Jesús al summe sacerdot. Allí es van reunir tots els principals sacerdots, els ancians i els escribes amb ell. ⁵⁴Pere seguia a Jesús de lluny fins dins del pati del summe sacerdot. S'assentà entre els guardes, que estaven a prop del foc per escalfar-se.⁵⁵ Els principals sacerdots i tot el Sanedrí cercaven testimonis contra Jesús per a poder condemnar-lo a mort. No obstant això, no ho van aconseguir, ⁵⁶ja que molts portaven falsos testimonis en contra d'ell, i fins i tot els seus testimonis no concordaven. ⁵⁷Llavors alguns s'alçaren i testimoniar en fals contra ell dient: ⁵⁸"Nosaltres l'hem sentit dir: 'Jo destruiré aquest temple fet per mans, i en tres dies en construiré un altre fet sense mans'". ⁵⁹I ni tan sols el seu testimoni concordava. ⁶⁰El summe sacerdot s'alçà enmig d'ells i li va preguntar a Jesús, "No dius res? Què testifiquen estos homes en contra teua?" ⁶¹Però ell es va quedar callat i no responia res. Una altra vegada el summe sacerdot va tornar a preguntar-li i va dir: "Eres tu el Crist, el fill del Beneït?" ⁶²Jesús va respondre: "Jo soc. I vosaltres voran al Fill de l'Home quan ell estiga assegut a la ma dreta del poder de Déu i venint amb els núvols del cel". ⁶³El summe sacerdot, en esgarrar les seues robes, va dir, "Encara necessitem més testimonis?" ⁶⁴Heu escoltat la blasfèmia. Que vos sembla?" Tots el condemnaren com a algú que mereixia la mort. ⁶⁵Alguns van començar a escopir-lo, li van cobrir el rostre i, colpejant-lo, li deien, "Profetitza!" Els guardes se'l van emportar i el van colpejar. ⁶⁶Mentre Pere estava avall al pati, una de les criades del summe sacerdot va aplegar. ⁶⁷En veure'l parat prop del foc per escalfar-se, s'acostà per mirar-lo. Llavors ella li digué "Tu també estaves amb Jesús el Natzaré?" ⁶⁸Però ell ho va negar, dient: "Ni sé ni entenc de què estàs parlant". Llavors ell se'n va anar al portal del pati. I va cantar el gall. ⁶⁹Quan la criada el va veure, va començar a dir-li als qui estaven allà, "aquest home és un d'ells!" ⁷⁰Però ell ho va negar de nou. I una estona després, els qui estaven allà a peu dret li digueren a Pere, "segurament tu també ets un d'ells, ja que eres Galileu, i la teua manera de parlar ho demostra". ⁷¹Però ell va començar a maleir i jurar, "No conec a aquest home del qual esteu parlant". ⁷²Immediatament el gall va cantar per segona vegada. De sobte Pere va recordar el que Jesús li havia dit: "Abans que el gall cante dos vegades tu em negaràs tres vegades". I es posà a plorar amb força.

Chapter 15

¹De bon matí es van reunir els principals sacerdots al costat dels ancians i els escribes, i tot el Consell jueu. Després de lligar a Jesús, se'l van emportar i ho van entregar a Pilat. ²Pilat li va preguntar: "Eres tu el Rei dels Jueus?" Ell li va contestar: "Tu mateix ho dius". ³Els principals sacerdots van presentar molts càrrecs contra Jesús. ⁴Pilat li va preguntar una altra vegada: "No dius res? Mira tot el que diuen contra tu!" ⁵Però Jesús no li va respondre, i així va deixar meravellat a Pilat. ⁶Ara bé, durant la festa Pilat acostumava a alliberar un pres, aquell a qui la gent demanava. ⁷Hi havia un home, anomenat Barrabàs, que estava a la presó i que, amb altres rebels, havia comès un homicidi en una revolta. ⁸La multitud va demanar a Pilat que fera el que tenia per costum. ⁹Pilat els va respondre: "Voleu que solte al Rei dels Jueus?" ¹⁰Perquè sabia que els principals sacerdots li havien portat a Jesús per enveja. ¹¹Però aquests incitaren a la multitud a demanar que els soltara a Barrabàs. ¹²Pilat els va preguntar una altra vegada: "I què voleu que faça amb el qui anomeu Rei dels Jueus?" ¹³I ells tornaren a cridar: "Crucifica'l!" ¹⁴Pilat els va dir: "I quin mal ha fet?" Però ells gritaven encara més fort: "Crucifica'l". ¹⁵Així que Pilat, volent complaure a la multitud, els va soltar a Barrabàs, i va entregar a Jesús, després d'assotar-ho, perquè fos crucificat. ¹⁶Els soldats li van portar al pati interior, és a dir, al de les barraques, i cridaren a tota la tropa. ¹⁷Li van vestir amb una túnica porpra, li van posar una corona d'espines que havien entreteixit, ¹⁸i li saludaven dient: "Salve, Rei dels Jueus!" ¹⁹Li colpejaven el cap amb una canya, li escopien i s'agenollaven per a retre-li homenatge. ²⁰Després de burlar-se d'ell, li llevaren la túnica porpra, li ficaren la seua roba, i el van portar fora per a crucificar-ho. ²¹A un home que venia del camp, anomenat Simó de Cirene (pare d'Alexandre i de Rufus) el van obligar a portar la creu de Jesús. ²²Els soldats van portar a Jesús al lloc anomenat Gòlgota (que traduït significa "Lloc de la Calavera"). ²³Ahí li donaren vi mesclat amb mirra, però ell el va rebutjar. ²⁴Els soldats li crucificaren i repartiren a sort la seua roba entre ells. ²⁵Eren les nou del matí quan van crucificar a Jesús. ²⁶En un cartell escrigueren el càrrec que hi havia contra ell: "EL REI DELS JUEUS". ²⁷Al seu costat crucificaren dos lladres, un a la seua dreta i l'altre a la seua esquerra. ²⁸I així es va acomplir el que diu l'Escriptura: "Va ser comptat amb els pecadors". ²⁹Tot el que passava l'insultava i menejava el cap, dient: "Ei! Tu que deies que anaves a destruir el temple i reconstruir-lo en tres dies, ³⁰salva't a tu mateix i baixa de la creu!" ³¹Igualment, els principals sacerdots, en companyia dels escribes, es burlaven de Jesús entre ells, i deien: "Va salvar a altres, però no pot salvar-se a ell mateix. ³²Que baixi de la creu el Crist, el Rei d'Israel, perquè vejам i creiem en ell". I també l'insultaven els que havien sigut crucificats al seu costat. ³³Des de les dotze del migdia fins a les tres de la vesprada es va obscurir tot. ³⁴A les tres de la vesprada Jesús va cridar a gran veu: "Eloi, Eloi, lama sabactani?", que significa: "Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?" ³⁵Alguns dels que estaven a prop li escoltaren i digueren: "Mireu, està cridant a Elies". ³⁶Algú va xopar una esponja amb vinagre, la posà en una canya i li va donar a beure, dient: "Vejam si ve Elies a baixar-lo". ³⁷Però Jesús va cridar en alta veu i va morir. ³⁸La cortina del temple es va esgarrar de dalt a baix. ³⁹I quan el centurió que estava enfront de Jesús va veure com va morir, va dir: "Vertaderament este home era el Fill de Déu". ⁴⁰Allí, mirant a la distància, es trobaven algunes dones, entre les quals estaven Maria Magdalena, Maria (la mare de Jaume el menor i Josep) i Salomé, ⁴¹les quals li havien seguit i servit quan ell estava en Galilea, a més d'altres dones que havien pujat amb ell a Jerusalem. ⁴²Quan arribà el capvespre, com era el dia de la preparació, és a dir, la vespra del dissabte, ⁴³Josep d'Arimatea, que era un membre respectat del Consell i esperava l'arribada del Regne de Déu, es va atrevir a anar davant de Pilat i li demanà el cos de Jesús. ⁴⁴Pilat es va sorprendre de què Jesús ja estiguera mort, així que va cridar al centurió i li va preguntar quant de temps feia que havia mort. ⁴⁵I al ser informat pel centurió, li va donar el cos a Josep. ⁴⁶Josep va baixar el cos de la creu, el va embolicar en un llençol nou de lli que havia comprat, i el deposità dins d'un sepulcre excavat en una roca. Després va rodar una pedra davant l'entrada del sepulcre. ⁴⁷Maria Magdalena i Maria, la mare de Josep, van vore on va ser ficat el cos de Jesús.

Chapter 16

¹Quan va acabar el sàbat, Maria Magdalena, Maria la mare de Jaume i Salomé van comprar espècies aromàtiques per embalsamar-lo. ²Ben prompte pel matí, el diumenge, mentres eixia el sol, van anar al sepulcre. ³En tant que anaven cap allí es preguntaven unes a altres: "Qui ens rodarà la pedra que bloqueja l'entrada del sepulcre?". ⁴Quan elles arribaren, van mirar que la pedra, que era molt gran, ja havia sigut rodada a un costat. ⁵Elles van entrar en el sepulcre i van vore a un home jove vestit amb una túnica blanca, sentat a la part de la dreta. Es van quedar atònites. ⁶Ell lis va dir: "No tingau por, esteu buscant a Jesús de Natzaret, qui va ser clavat en una creu. ¡Ell ha ressuscitat! No està aquí. Mireu el lloc on l'havien possat. ⁷Ara aneu i digueu-li als seus deixebles i a Pere, que Ell anirà davant de vosaltres a Galilea. Allà el veureu, tal com Ell vos va dir. ⁸Aleshores elles van eixir fora del sepulcre correuent. Estaven tremolant i meravellades. No van dir res a ningú perquè tenien molta por. ⁹Quan Jesús va tornar a viure de nou, el diumenge de bon matí, es va aparèixer primer a Maria Magdalena, a qui havia tret set dimonis. ¹⁰Ella va anar a contar el que havia ocorregut als qui havien estat amb Jesús, els quals estaven lamentant-se i plorant. ¹¹Lis va explicar que Jesús estava viu i que l'havia vist, però ells no la van creure. ¹²Després d'aquestes coses, Ell es va aparèixer, però d'una forma diferent, a dos dels seus deixebles mentres caminaven pel camp. ¹³Aquestos després van tornar i ho van explicar als altres, però tampoc els van creure. ¹⁴Mes tard Jesús es va apareixer als onze quant aquestos estaven sopant reclinats sobre la taula, i els va reprendre per la seua incredulitat i duresa de cor, perquè no van creure a aquells que li havien vist després de que Ell fora alçat. ¹⁵Després lis va dir: "Aneu arreu del món i prediqueu el evangeli a tota la creació. ¹⁶Qui crega i siga batejat serà salv, i aquell que no crega serà condemnat". ¹⁷"Aquestes senyals acompanyaran a aquells que creguen: En el meu nom faran fora dimonis, parlaran en noves llengües, ¹⁸agafaran serps amb les mans, i si beuen qualsevol líquid verinós no els farà cap mal, imposaran les mans sobre els malalts i els sanaran. ¹⁹Després de que el Senyor els va parlar, va ser elevat cap al cel i es va seure a la dreta de Déu en un lloc d'honor. ²⁰I els deixebles van anar per tot arreu predicant, mentres el Senyor treballava amb ells i confirmava la Paraula amb senyals i miracles a qui els seguien.